

Att känna Gud som Abba, Pappa, Fader

Predikan för 30 december, 2001

Text: Galaterbrevet 3:26-4:7

2001 bar med sig några stora ändringar för världen. På grund av terroristdåden den elfte september kommer världen aldrig att vara densamma igen. Många människor kommer att resa med större fruktan och oro. Alla av oss kommer att lida av de finansiella efterverkningarna. Världens ekonomi har skakats, och alla människors arbeten och framtid verkar mindre säkra. Å andra sidan är några ändringar bra. Många länder som hade varit bittra fiender, Ryssland och U.S.A. till exempel, samarbetar nu med ömsesidig respekt.

2001 förde med sig stora ändringar för vår värld. Vi kan vara säkra på att 2002 också har ett förråd av överraskningar för oss. Men under 2001 ändrade inte de viktigaste sakerna, och de kommer inte heller att ändra sig under 2002. På grund av det som inte ändras församlas vi idag att prisa Gud. Dagens epistelläsning talar om **Att känna Gud som Abba, Pappa, Fader**. Vi kommer att se, för det första, att **Gud gör oss till sina barn genom tro på Kristus Jesus**, sedan att **Människor kan säga angående oss: Sådan fader sådan son**, och slutligen att **Gud gör oss till arvtagare**.

I.

I begynnelsen skapade Gud människan till sin avbild. Det betyder att Adam och Eva skapades fullkomliga och heliga. De förstod Guds sinne och kunde lyda hans vilja. De var i fullkomlig harmoni med Gud. Gud ville att hans varelsor fortsatte att vara sådana.

Även när synd kom genom Adams och Evas olydnad fortsatte Gud att vilja och begära helighet därför att något mindre är under Guds värdighet. Samvetet inom var och en av oss säger det. Guds lag, som skrivs i varje hjärta och skrivs i Bibeln, samtycker till det också. *Ni skall hålla er heliga och vara heliga, ty jag är helig* (3 Mos 11:44), sa Gud. Alla människor som föds på jorden står fördömda av Guds absolut och kompromisslös måttstock.

I forntiden, emellertid, var det lagligt att sända en ställföreträdare in i krig i stället för att själv gå. Om du kunde övertyga eller muta någon, kunde du skicka honom att ta din plats i armén, att utsätta sig för din risk och kanske att dö för dig. Gud skickade en ställföreträdare in i vår batalj mot synd och Satan. När tiden var rätt enligt tidtabellen som Gud hade planerat på förhand, sände Gud Fadern ner sin Son. Sonen var Gud, dessutom född av en kvinna. Det betyder att han också var helt mänsklig och ställd under lagen som alla andra människor. Han var under Guds lag och dess krav och i varje detalj precis som andra människor som föds i världen.

Men varför satte en älskande fader som Gud Fadern sin Son i sådan situation? Vår text svarar. Jesus var *ställd under lagen, för att friköpa dem som stod under lagen*. Jesus var ställd under lagen för att köpa oss tillbaka, dvs. att betala lösesumman som var nödig för att fria oss från den eviga bedömelsen som vi förtjänade. Romarbrevet säger: *Liksom de många stod som syndare på grund av en enda människas olydnad, så skulle också de många stå som rättfärdiga på grund av den endes lydnad* (Rom 5:19). För det första, måste Kristus vara lydig och uppfylla fullkomligt Guds lag som vår ställföreträdare. Sedan Galaterbrevet slutar historien: *Kristus friköpte oss från lagens förbannelse, när han blev en förbannelse i vårt ställe. Det står skrivet: Förbannad är var och en som är upphängd på trä* (Gal 3:13). För det andra måste Kristus uthärda vårt straff. Han måste dö den skamliga döden som lagen säger att våra synder förtjänar. Tänk er det! Kristus är Gud, och det betyder att, när Kristus dog på korset, dog Gud för oss! Ett råd från en korsång som vi använder i U.S.A. har fastnat i mitt minne. Det beskriver Jesu korsfästelse på ett ovanligt och livligt sätt. Diktaren skrev: vi ser "Guds blod på spjutspetsen."

Genom Jesus Kristus har Gud friat oss från lagen och straffet som vi förtjänade under lagen. Nu har vi fulla rättigheter som Guds söner. *Alla är ni Guds barn genom tron på Kristus Jesus. Alla ni som har blivit döpta till Kristus har blivit iklädda Kristus* (3:26-27).

Alla som tror är nu Guds barn, som har adopterats in i Guds familj. Gud kallade de flesta av oss till tro genom dop. Dopet är medlet som han använder för att sätta tro in i våra hjärtan och att klä oss i Jesus Kristus. Med andra ord, genom dopet kläs vi i Jesu rättfärdighet. Hans fullkomliga lydnad mot Guds lag sattes över vår syndighets smutsiga klädsel. Nu när Gud tittar på oss, ser han Jesu rättfärdighet och är tillfreds.

Antingen du är jude och en medlem i det Gamla testamentets utvalda folk genom blod eller en grekisk främling, antingen du är en slav och del av den lägsta samhällsklassen eller en medborgare som umgås hos kungen, antingen du är en man som tjänar som din familjs huvud eller en fru som spelar en understödjande roll, vadsomhelst din plats är i livet, spelar det ingen roll för Gud. I Guds ögon är vi alla en i Kristus Jesus. Alla troende är lika Guds söner och lika värdefulla och kära för sin himmelske Fader.

Paulus säger i vår text att, när den Helige Ande kom in i vårt hjärta vid dopet och varje gång som han kommer genom Ordet eller Nattvarden, ropar han: *Abba, Fader!* På svenska säger ett litet barn: *Pappa*. På araméiska, det vanliga språket i Palestina på Jesu tid, använde ett barn ordet: *Abba!* När den Helige Ande bor i oss, gör han att vi lär känna Gud och ser honom inte som en avlägsen, sträng och oåtkomlig gudom, men som vår älskande Pappa i Himlen.

II.

En välsignelse som vår Fader ger är att **Människor kan säga angående oss: Sådan fader sådan son**. Det finns en stor skillnad mellan en slav och en son även om båda till det yttre gör samma saker. Skillnaden är i vad som motiverar var och ens gärningar. Om slaven förstår vad som är bäst för honom, gör han precis det han beordras. Det finns ingen kärlek där, ingen villig tjänst. Han är slav och, om han inte gör sina uppgifter, kommer han att straffas. En son har en hel annorlunda motivation. Han motiveras av kärlek och respekt för sin fader. Vi är inte längre slavar. Guds lag håller oss inte längre under des fruktansvärda krav och hot. Vi är söner; vi har friats från slaveri. Vi tjänar Gud villigt och ivrigt. *Sådan*

fader sådan son, säger människor ofta. Det ska vara så också i våra liv. Bibeln säger: *På samma sätt är det uppenbart vilka som är Guds barn och vilka som är djävulens barn: den som inte gör det rätta, är inte av Gud, ej heller den som inte älskar sin broder* (1 Joh 3:10).

I motsats till mänskliga idéer som prisar själviskhet och självupptagenhet, säger Kristus: *självupppoffring och underkastelse*. Jesus sa: *Om någon vill vara den förste skall han vara den siste av alla och allas tjänare* (Mk 9:35). När vi gör det, följer vi vår himmelske Faders exempel. *Han låter sin sol gå upp över onda och goda och låter det regna över rättfärdiga och orättfärdiga* (Mat 5:45).

Gud motiverar oss och gör det möjligt för oss att leva *som fadern och sonen*. I sitt Efesierbrev säger Paulus att vi är frälsta av nåden genom tro. Sedan fortsätter han och säger: *Ty hans verk är vi, skapade i Kristus Jesus till goda gärningar, som Gud har förberett, så att vi skall vandra i dem* (2:10).

Vi som är medlemmar i denna församling är inte en samling av Göteborgs bästa människor som samlas varje vecka för att skatta oss lycklig över våra goda gärningar. Vi är människor som vet vår syndighet, men vi vet också Guds nåd – hans oförtjänta kärlek. Vi vill ge villigt av vår tid, våra talanger och våra pengar för att rädda andra från Helvetet och bära dem till Guds förlåtelse och nåd.

2002 kommer att ge oss mycket flera tillfällen. Vi som har sett Kristusbarnet kan göra som herdarna och berätta vad som har sagts till oss om detta barn, så att alla som hör oss kommer att förundra sig över vad vi berättar för dem.

III:

Vi är Guds barn. Det betyder att **Gud gör oss till arvtagare**. Vi kommer att ärva familjehemmet, Himlen.

Tänk på Himlen en stund. Det finns olika bilder som Bibeln använder. En bild av Himlen är en festmåltid. En festmåltid innebär inte bara smaklig mat, men den innebär också en elegant miljö, musik som är trevlig, vänligt sällskap och ett överflöd av goda saker. Sådan festmåltid ger en utsökt höjdpunkt i liv. Men vi vet att det inte finns någon fullkomlig måltid på jorden, och vid en fest bekymrar vi oss ofta om vår diet mer än vi njuter av Guds rika välsignelser.

Himlens festmåltid är helt annorlunda. Den är fullkomlig. Och den är inte kort, utan håller på i evighet. Dess glädje kommer från det faktum att vi är med Kristus och den stora himmelska massan. Detta är arvet som väntar på oss som är Guds arvtagare.

Paulus vill säga en annan sak om arvingar: *så länge arvingen är omyndig, är det ingen skillnad alls mellan honom och en slav, fast han äger allt.*²*Han står under förmyndare och förvaltare fram till den dag som hans far har bestämt* (1-2). Medan världen består, har Guds arvtagare inte nödvändigtvis bättre liv än andra människor. Tänk på vad som hände i Betlehem kort efter Juldagen. Jesus Kristus, som är Immanuel, Gud med oss, måste flytta till Egypten. Kung Herodes ville mörda honom. Trots att spädbarnet Jesus undkom, gjorde andra babyar inte det. Herodes mördade de menlösa. Det blev förskräckliga tårar för Betlehems föräldrar och stora svårigheter för Maria och Josef. De tvangs att leva som

flyktingar i ett främmande land för att rädda sin babys liv. Men Gud arbetade genom allt, och slutsatsen var vår återlösning.

Svårigheter och problem kommer under vår livstid på jorden. Paulus säger: *Men är vi barn är vi också arvingar, Guds arvingar och Kristi medarvingar, lika visst som vi lider med honom, för att också bli förhärligade med honom* (Rom 8:17).

Aposteln Paulus lär oss den Gudbehagliga attityden när svårigheter och lidande kommer. Han skriver: *Ty vår nöd, som varar ett ögonblick och väger lätt, bereder åt oss på ett oändligt rikt sätt en härlighet, som väger tungt och varar i evighet.*¹⁸*Vi riktar inte blicken mot det synliga utan mot det osynliga. Ty det synliga är förgängligt, men det osynliga är evigt* (2 Kor 4:17-18). Vi är arvingar. Himlen väntar på oss. Och vilka problem Herren än tillåter att komma i våra liv nu skickas för att stärka oss och rikta vår blick på livets sanna mål, nämligen dagen när Kristus kommer åter och skiftar barnens arv.

Äran att vara Guds son och välsignelsen att vara hans arvinge är våra eftersom *Gud sände sin Son, född av kvinna och ställd under lagen, för att han skulle friköpa dem som stod under lagen*. Guds barn kan inte förbruka Kristi återlösning och dess välsignelser. Den enda gränsen för vår tröst, glädje och förståelse i 2002 kommer att vara gränsen som vi sätter när vi begränsar vårt läsande av Guds ord, när vi berövar oss nattvardens makt, när vi misslyckas med att leva *som fadern, som sonen*, när vi tvivlar på Guds kärlek eller bekymrar oss om hans kraft att hjälpa. Hela världen får njuta av solen utan att den förbrukas. 10 000 ljus kan tändas av ett ljus utan att dess eld minskas. En lärd man kan undervisa ett tusen elever utan att uttömma sin visdom. På samma sätt får vi ta så mycket nåd, så mycket sanning, så mycket makt, så mycket välsignelse som vi vill utan att förbruka vad Gud, vår Pappa, vår käre Fader, erbjuder oss. Och det faktum kommer inte att ändra i 2002 heller!